

יאיר ניצני מרים גבה

כך הולכים השתולים

לאחרונה צצו בטורקיה מכונים המתמחים בהשתלות שיער. מה הסיכוי שכותב הטור יצטרך לטרנד המשעיר?

איור: טל לזר

וכמובן, בקהילת הקירחים אני אסומן כבוגר, יהודה איש קצוות. הרי עד לפני רגע עוד היינו קהילה מאוחדת, גאה ונוֹרֵצת בשמש, ופתאום אני חוצה את הקווים ומעמיד פני שיער. זה קצת מזכיר את הבעלים שמביאים מתנות ופרחים לאישה בכל הזדמנות ולוקחים את הילדים על הידיים מול הנשים של חבריהם, ובכך גורמים לבעלים האחרים לצאת רע. או את הגרושים שבאים למפגש של החבר'ה עם פרגיות צעירות וגורמים לכל השאר לצאת סבים. ט"ו בשבט יגיע, ובכל פעם שילד בסביבתי ישיר "כך הולכים השותלים", אני אהיה בטוח שהוא עלה על הבלוף ומנסה להרגיז אותי.

לכו תדעו לאן זה עוד יכול להוביל אותנו. לא מן הנמנע שבעתיד, כשטיפולים כמו בוטוקס והשתלת ציצי יהיו עניין שבשגרה, גם השתלת שיער תהפוך למוצר צריכה בסיסי, וכל מה שישאר יהיה לקבוע את מקומך בהיררכיה האופנתית. אנשים יבזו למי שהשתיל בטורקיה במרפאה ששוכנת מעל דוכן דונאר-קבב ולא נסע לאיטליה להשתיל שיער של גוצ'י. כדי להבהיר את הדברים, תוכל להשתיל שיער עם לוגו של פראדה או ארמני.

סביר להניח שהשיער המושלל כבר יחובר לאפליקציה, שתאפשר לשנות את צבע השתלה ואת עיצוב התסרוקת לפי האירוע שאליו אתה הולך. שחור בוהק להלוויה, אדום למסיבת פורים, והשתלת כיפה וירטואלית לביקור בבית כנסת, ללא צורך בסיכה.

לסיום, נשאלת כמובן השאלה מה קורה אחרי מותו של המושלל. אנחנו, המאמינים בתחיית המתים, צריכים לחדש שוב גם מה יקרה איתנו בעולם הבא. הרי עם כל הכבוד לבחורות היפות שממתינות לנו בגן עדן, אם נגיע לשם קירחים הן יעדיפו ללכת עם שיער מהגיהנום. האם הפתרון הוא להיקבר עם האביזר על הראש? האם השיער והרבק עמידים בפני תולעים ומי תהום? ואם כן, האם אחרי תקור פה מסוימת מתחת לאדמה לא נאמץ לוק מגוהך – שלד עצמות שלראשו פאת שיער מפוארת?

בהחלט חומר למחשבה. מקווה שהיה לכם ט"ו בשבט שמח ויום שיער טוב. ●

yairn@israelhayom.co.il

אף הצליחו לשבט קוף. למרות שאם הקוף המשובט יישאר קירח כמו המקור, למדע עוד יש דרך ארוכה. בהיעדר פתרון מדעי לעצירת הקרחת, נאלצים הקירחים להשתמש בתחבולות אחרות: פאות, סחיבות מהצה, הל" וואות בריבית כמה שפחות קצוצה, ועוד רעיונות יצירתיים. לאחרונה צצו בטורקיה בירת הקבב והשווארמה מכונים המתמחים בהשתלות שיער ומושכים לשם הרבה ישראלים, ושאלתי את עצמי אם הוספת שטיחון-ראש כזה היתה יכולה להתאים גם לי.

לעניין הזה יש פנים לכאן ולכאן, וכרגע אני רואה בעיני קר את החצי הריק של השמפון ראשית, יש את בעיית ההסבריים לסביבה. איך אני, קירח ב-30 השנים האחרונות, אמור להסביר לסביבה את המהפך הפתאומי? שיער אינו מכונית חשמלית, ואי אפשר לזנק מאפס למאה בלי לתת הסברים. מה אמורים לילדים? לשכנים? לחברים? שאלוהים התגלה לי בחלום עם תלתלים? יש גם חשש שהכלב שלי לא יזהה אותי וינבח עלי כשאכנס הביתה.

אבל עוד לפני כן, תארו לעצמכם את החזרה מטורקיה. כבר שם, בשדה התעופה, אתה צריך להסביר לשוטרי ההגירה שהיצור השעיר מולם הוא אותו אדם כמו כדור הבאולינג שמופיע בתמונת הדרכון. בעיה דומה עשויה לצוץ גם בביקורת הדרכונים בש"ערי ישראל, ואני ממש לא מעוניין ששוטר סקרן יפשפש לי באזור הקרקפת לוודא שאני הוא אכן אני. נהג המוניתי שמחכה לי בשערי השדה ומכיר אותי כבר שנים, לא יזהה אותי. יש בהחלט מצב שאיאלץ לצאת מהטרמינל כשאני נושא שלט עם השם שלו, במקום ההפך.

יותר מזה. מכיוון ששלטונות ישראל חשדניים בנושא של הכנסת חיות ארצה, ומכיוון שיש בהחלט מצב שמה שיושתל לי על הראש הגיע מחיה לא מזוהה, אני עלול להזדקק לרישיון מיוחד מהווטרנר הראשי.

תארו לעצמכם את החזרה מטורקיה. כבר בשדה התעופה תצטרך להסביר לשוטרי ההגירה שהיצור השעיר מולם הוא אותו אדם כמו כדור הבאולינג שמצולם בדרכון

הרוחות האחרונות ומזג האוויר הסוער לא הקלו עלינו, הקירחים. אני כבר לא ממש זוכר כמה שיער שופע על הראש מחמם בחורף, אבל קרחת בוודאי לא מספקת לך שום יתרון מטאורולוגי – רק חשיפה לגשם ולרוחות בחורף, ופדחת שרופה שגורמת לך להיראות כמו צנון בקיץ. זה לא תמיד היה כך. הייתי נער שיער, ששערו התברדר ברוח והתלוצץ עם ספריו. חפתי, הסתרקתי, היה לי פוני לא פחות יפה משל ג'סטין ביבר, ועד היום, כשאני יוצא מצ"לילה בכריכה, כמו באפקט פנטום, אני עושה את התנועה הזאת עם הראש, כאילו עדיין יש שם בלורית מתנפנת. ההתעסקות עם השיער כללה לא רק את שיער הראש, אלא גם טיפוח זקן, שפם, קוקו ופאות לחיים, והיו זמנים שפרנסתי ספרים בקביעות.

אנחנו הקירחים רגישים לנושא, וכל ביטוי ואזכור יכריז לים להקיץ אותנו. כשמישהו אומר ששערותיו סמרו, או שהוא מרגיש שיער לעזאזל, אני חש שהוא מתנשא עלי. כשאומרים לי שיצאתי קירח מכאן ומכאן, או קובעים איתי לצאת לטיול ונקודת המפגש היא בקרחת היער, אני מרגיש שצוחקים לי בפנים. וכשילדים אוכלים מולי שערות סבתא, אני בטוח שהם עושים לי בכוונה.

אפילו כשאנשים משתמשים בביטויים שלא באמת קשורים ואומרים שאני מייצר "סערה בכוס מים", אני גדלק ובטוח שמישהו מנסה לבזו לי בפומבי.

נכון, אין טעם לבכות על שיער שנשר, וגם אם אין לך שיער על הראש, הטבע מפצה בהתעסקויות אחרות. בגיל מסוים השיער בכל מיני מקומות בגופנו מקבל חיים משל עצמו. פתאום צריך לסרק את הגבות, שצומחות לכל מיני כיוונים בלתי צפויים עד שהן מסתירות את שדה הראייה; פתאום יש צמיחה משונה מתוך האף או האוזניים.

אבל למרות ששקלתי לפצות על המחסור בעשיית פוני בג"בות וקוקו-בלוף בשערות האף, מעבר לקיצוץ ולסידור בסיסיים אין באמת הרבה מה לעשות שם. כי בניגוד לשערות הראש, מה שצומח באוזניים או בכתפיים הוא מקור למבוכה ולהסתרה.

לא מזמן, במהלך ביקור בטורקיה, חרגתי ממנהגי, וברגע של טיפוח ופינוק התמסרתי לספר

מקומי. האיש החביב גילח את פניי בתער, וכחלק מהשירות אף הבעיר לי בעזרת כוהל את האוזניים. לשמחת, הוא כיבה אותי לפני שהפכתי לפירד בועה, אבל אוזניי אכן הפכו לכמה שבועות לעניין חלק ובתולי.

אצל הגברת הראשונה והבנות שלנו היחס לשי-

ער שונה לחלוטין. הטיפוח הוא יומיומי, ומצב השיער הוא עדות למצב רוח ומצב נפשי. הן תמיד חופפות, מייבשות, מתלתלות או מחליקות, מעשירות את שערן בחומרים מלאי ברק, ואף הולכות מדי פעם למספרה מפונפנת או למעצב גבות, שנחשב לפיקאסו של התחום.

סעיף השמפו, המרכיבים, הסיכות, הקליפסים, המברשות ומעצבי השיער מהווה מרכיב משמעותי בתקציב הבית. סעיף שבו אני כמובן זניח, והדבר היחיד שבו אני פעיל הוא הוכות לדרוך מדי פעם על קליפס שנפל בסלון. האם לא מגיע גם לי ליהנות ממשוה?

העולם מתקדם בכל התחומים. מדענים הצליחו להבין מה הגורם לצמיחת שיער לבן ולנטרל אותו, ולאחרונה